

Mødet den 20. Oktober 1921.

(For lukkede Døre).

Fraværende: J. Chr. Møller og M. Simonsen.

1. (J. Nr. 268—1921). Indstilling fra Politimesteren angaaende **Ansættelse af 2 Politibetjente.**

Følgende Indstilling foretaa:

1. Statspolitibetjent E. C. Juul.
2. Kontorist N. P. Frandsen.
3. Lagerformand J. S. Skjødt.
4. Manufakturist Willads Jensen.
5. Transportarbejder Hilmar Nielsen.
6. Repræsentant A. Rosenkilde.

H. P. Christensen foreslog at ansætte Nr. 3, Skjødt, og Nr. 5, Hilmar Nielsen.

P. Petersen havde hellere set, at man valgte Nr. 4, Willads Jensen, i Stedet for Nr. 5. Men forsaavidt man fra den anden Side vilde gaa med til at ansætte ham næste Gang, kunde Taleren slutte sig til H. P. Christensens Forslag.

Nr. 3, J. S. Skjødt og Nr. 5, Hilmar Nielsen, ansattes.

2. (J. Nr. 494—1921). Indstilling fra Budgetudvalget om, at **Assistent Thomsen i Kommunebogholderiet forfremmes til Fuldmægtig.**

Formanden anbefalede Indstillingen saaledes, at Thomsen ansættes som Fuldmægtig fra

1. Oktober 1921 og med Anciennitet fra 1. Oktober 1920.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 304—1921). Indstilling fra det nedsatte Udvalg angaaende **Udryddelse af Rotter.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Ved at fremsende hoslagte Udkast til Kontrakt med Fabrikant P. Madsen, Frederiksberg, angaaende Udryddelse af Rotter i Aarhus Kommune til det ærede Byraads Approbation, henstiller man, at Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af Kontraktsummen, Kr. 30000, fremsendes til Kasse- og Regnskabsudvalgets Erklæring.«

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Erklæring:

»Da Budgetudvalget ikke kan anbefale Byraadet at bevilge den omhandlede Kontraktsum afholdt af Kommunens Kasse, tillader man sig at tilbagesende Sagen med Henstilling om, at der søges truffet en Ordning, hvorefter Rotteudryddelsen sker ved Grundejernes Foranstaltning i H. t. Lovens § 1, 2. Stykke.«

Formanden erklærede, at Budgetudvalget var betænkelig ved at lægge en saa stor Sum paa næste Aars Budget og havde derfor foreslaaet, at Summen paalignedes Grundejerne. Disse kunde maaske deles i enkelte Grupper, da det vilde blive et meget stort Arbejde at beregne Afgiften efter Ejendomsskyld.

H. P. Christensen fandt det mest praktisk, at Kommunen paatog sig Arbejdet, hvorfor Udvalget havde forhandlet med Fabrikant Madsen, der i flere Aar havde arbejdet med denne Sag over hele Landet, og han havde i de forskellige Byer faaet et Honorar, som svarede til det for Aarhus foreslaaede. For at foretage en saadan Udryddelse skulde han antage 4 Mand til

at besørge Arbejdet og have et Lokale til Tilberedning af Giften. Byen skulde saa deles i forskellige Kvarterer, som efterhaanden blev rensed for Rotter, dog kunde Ejendomme, som var slemt befængt, efter Begæring tages først. Efter Beregning vilde Medikamenterne koste ca. 10000 Kr., saa det blev ikke nogen særlig stor Betaling til Fabrikant Madsen. Det var selvfølgelig først og fremmest i Grundejernes Interesse, at Rotterne blev udryddet, men det var ogsaa i hele Borger-skabets Interesse, og da Kommunen gennem flere Aar havde ydet et ret stort Beløb til Sagen, vilde det vel være rimeligt, om den ogsaa nu gav en Del dertil. Ejendomsskylden for samtlige Ejendomme i Kommunen var 232 Mill. Kr., og fordelt efter dette vilde det blive 5—6 Kr. pr. Ejendom. Det vilde imidlertid blive et stort Arbejde at udregne efter Ejendomsskyld, og Udvalget havde derfor drøftet, om man maaske kunde dele Ejendommene i 3 Klasser, hvoraf der betaltes ca. 4, 6 og 8 Kr. Taleren vilde anbefale den foreslaaede Ordning, som gerne skulde iværksættes snarest, hvorfor man godt kunde vedtage den foreliggende Kontrakt og derefter forhandle om, hvorledes Pengene skulde skaffes til Veje.

P. P e t e r s e n var noget forbavset over, at Budgetudvalget foreslog at lægge Betalingen over paa Grundejerne. Der stod i Loven, at det kunde paalægges Grundejerne, men ikke, at det skulde. Det var jo bekendt, at der fandtes kommunale Ynglepladser for Rotter, og disse var dog ikke mere Grundejernes end Lejernes, ligesom ogsaa en stor Del Rotter kom fra Kolonihaver med Høns og Kaniner. Ogsaa Havnen var en stor Smittekilde, og den var heller ikke Grundejernes og burde for Resten betale en langt større Sum end

som hidtil 600 Kr. Taleren vilde principielt anbefale, at Kommunen paatog sig Udgiften, subsidiært at Grundejerne maaske fik Hælvdelen af Udgiften og Byen Resten. Den foreliggende Kontrakt kunde jo godt godkendes, saa Arbejdet kunde blive paaabegyndt, men Budgetudvalgets Forslag kunde Taleren ikke stemme for.

A. S n e u m mente, at Budgetudvalgets Indstilling burde vedtages, saa at det blev Grundejerns Sag. Enkelte Steder vilde det maaske komme til at ramme lidt forkert. men paa den anden Side var der i Byen mange Ejendomme paa udenbys Hænder, og der var ingen Mening i, at saadanne Ejere skulde gaa fri. Efter Havneingeniørens Udtalelse var Havnen i meget ringe Grad befængt med Rotter, og der var truffet Foranstaltning imod, at de kom i Land fra Skibe. En af de værste Smittekilder var de Stalde, som fandtes i flere Gaarde, og disse burde man særlig have Øje med. Taleren var dog ikke klar over, hvorledes man kunde dokumentere, at 98 % af Byens Rotter var udryddet.

A n d r. C h r i s t e n s e n var nærmest enig med Konsul Petersen i, at det ikke helt burde være Grundejerns Sag. Der fandtes jo mange Grundejere, som ikke havde en eneste Rotte i deres Ejendom, og det var meningsløst, at disse skulde betale fremfor andre Borgere. Det var rigtigt, at alle var med til at betale til Udryddelsen, men Spørgsmaalet om Pengene kunde maaske tages op senere.

V a l d P e d e r s e n gjorde opmærksom paa, at Spørgsmaalet var ikke klaret med dette Aar, idet Arbejdet maatte holdes vedlige i Fremtiden; men dette kunde Kommunen maaske paatage sig. Taleren havde ingen Rotter i sin Ejendom, men

gik gerne ind paa at betale 5—6 Kr. for derved at faa Kommunen til at holde Opsyn med Ejendommen, og det vilde sikkert de fleste Grundejere gøre. Havnen havde vist Rotter nok, og Kommunen ligeledes, og den maatte som stor Grundejer selvfølgelig betale en større Sum for sin Part.

F o r m a n d e n henstillede at godkende Kontrakten og saa sende Sagen tilbage til Udvalget med Anmodning om at fremkomme med et nyt Forslag til Afholdelse af Udgiften.

H. P. C h r i s t e n s e n bemærkede, at Staten ogsaa havde en Del Ejendomme, og der var vedtaget en Bevilling paa 40000 Kr. til Udryddelse af Rotter i disse. Kommunen burde derfor søge om en Del af dette Beløb. Ogsaa Kommunen burde som Grundejer betale et Beløb, og Havnen kunde nok tilkomme at betale noget mere end hidtil.

Kontrakten vedtoges. Sagen sendtes tilbage til Udvalget til fornyet Overvejelse angaaende Fremskaffelse af den fornødne Kapital.

4. (J. Nr. 8¹⁸—1921). **Andragende fra Brdr. Jaster om Eftergivelse af det 5. Kvartals Skat for 1919—20.**

Anbefalet af Budgetudvalget.

F o r m a n d e n oplyste, at Brdr. Jaster havde solgt deres Forretning til et københavnsk Firma, men blev efter nogen Tids Forløb nødt til at overtage den igen, hvorved de havde et større Tab. Paa Grund af Salget kom de til at betale en ret stor Skat, og de havde af Staten faaet eftergivet en stor Del af denne. Udvalget anbefalede nu at eftergive det 5. Kvartals Skat, idet de saa var villig til at betale et maanedligt Afdrag. Hvis man nægtede Andragendet, blev man nødt til at sælge det hele og derved ødelægge Forretningen.

Vald. Pedersen vilde ikke benægte, at de maaske havde tabt noget ved Handelen. Men paa den anden Side var det beklageligt, at det skulde være nødvendigt at eftergive saadanne Folk noget, fordi de ikke havde forstaaet at sætte Tæring efter Næring, men i de sidste Aar flottet sig paa en ganske urimelig Maade.

Bevilgedes.

4. (J. Nr. 8²—1921). **Andragende fra Smørhandler A. Andersen om Eftergivelse af Forskelsskat for 1919—20.**

Anbefalet af Budgetudvalget.

Formanden meddelte, at efter indhentede Oplysninger ejede Andrageren absolut intet, hvorfor Udvalget anbefalede at eftergive ham Skatten.

Bevilgedes.

6. (J. Nr. 44—1921). **Andragende fra Aarhus Politiforening om, at afskediget Politibetjent J. P. Jensen faar udbetalt fuld Løn fra Afskedigelsesdagen.**

Fra Budgetudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Da paagældende ved sin Afskedigelse som tilskadekommen i Tjenesten gik paa Pension i H. t. Pensionsreglementets § 9, 1. Stykke, og altsaa har kunnet hæve højeste Pension i de 2 Maaneder, indtil han overtog den ham tilbudte nye Stilling, kan Udvalget ikke anbefale Andragendet.«

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 24⁶—1921). **Andragende fra E. T. Gothenborg om Fuldmyndighedsbevilling.**

Anbefaledes.

8. (J. Nr. 506—1921). **Andragende fra K. V. T. Hansen om Autorisation som elektrisk Installatør.**

Bevilgedes.